

En temps present

En temps present
observo la tarda
i apreng del silenci
que alhora m'esguarda,

endreço records,
endreço mirades
i aquells sentiments
que el cor desvetllaven.

Ara és temps de fer net
i és temps de pregària,
de posar-nos en mans
de qui sempre ens abraça,

Jesús calla i somriu,
no li calen paraules,
el seu gest és present
i latent el missatge:

som senzills i fallem
però la mà ens és donada,
no estem sols, és ben viu
i el camí ens acompanya.

Algun cop el cerquem
i la fosca aclapara,
altres cops el veiem
amb presència ben clara.

I tan rics en la fe
i tan sols, de vegades,
ens sentim oblidats
quan la vida aclapara.

I en el jo més profund
on l'amor ens encalma,
Jesús calla i somriu
no li calen paraules.

M.J.H.